U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce **Ing. P. Ch.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2005, č. j. FŘ-8752/15/04, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005, č. j. 9 Ca 183/2005–23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze napadeným usnesením odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2005, č. j. FŘ-8752/15/04. Současně městský soud žalobce poučil o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost, zaslanou Městskému soudu v Praze formou faxu dne 12. 1. 2006. Následně městskému soudu zaslal též originál kasační stížnosti, a to prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 13. 1. 2006. Navrhl zrušení výroků I. a II. napadeného usnesení a dále požádal o prominutí případného zmeškání lhůty a o zproštění zastoupení v řízeních „Ca“.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Usnesením městského soudu ze dne 1. 8. 2005 byl žalobci pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ladislav Sádlík, kterému bylo v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. napadené usnesení doručeno v úterý 27. 12. 2005, jak vyplývá z doručenky. Tato skutečnost byla určující pro stanovení počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti.

Tato lhůta pak žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 10. 1. 2006 (úterý). Protože kasační stížnost žalobce městskému soudu zaslal formou faxu s následným předložením jejího originálu ve lhůtě tří dnů až dne 12. 1. 2006, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

V kasační stížnosti žalobce požádal o prominutí případného zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti, což odůvodnil tím, že úkon učinil okamžitě poté, co obdržel napadené rozhodnutí. K takové skutečnosti však Nejvyšší správní soud nemohl přihlédnout, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Závěrem nutno dodat, že k žalobcem navrhovanému zproštění zastoupení ustanoveného advokáta v řízeních „Ca“ (zřejmě byla míněna další řízení před městským soudem, jichž je žalobce účastníkem a ve kterých mu byl ustanoven zástupce), není kasační soud příslušný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2006

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu